

Paraules

"Crec que quasi sempre és necessari un moment de bogeria per edificar un destí".

M. Yourcenar

"Dues maneres de molestar als altres són parlar amb la boca plena i parlar cap buit".

Leon Daudi

"A vegades ens vénen a la memòria totes les cançons que hem cantat i voldríem cantar-les totes a la vegada".

Federico García Lorca, líric i dramaturg espanyol

"Si la passió, si la bogeria no passessin alguna vegada per les ànimes, què valdria la vida?".

Jacinto Benavente, dramaturg espanyol

"Cadascú mostra el que és un als amics que té".

Baltasar Gracian, escriptor espanyol

"Per a ser feliç en l'amor un ha de saber tancar els ulls sense enlluernar-se".

Marcel Achard, comedïògraf francès

Roser Casas

El pessebre

Amb petites figures de fang
com cada any he fet el pessebre,
no és petit, tampoc és gran,
però és digne de casa meva.
Quatre trossos de suro i molsa
m'han servit per muntar el naixement,
per aixoplugar la Sagrada Família
de la pluja el fred de l'hivern.
El pobre Nen Jesús, tan petitet,
acaronat per la Verge Maria,
el bou, la mula i Sant Josep,
sempre amb la vara florida.
Tres petites cases de suro,
amb prou feines fan un carrer
i ajupit darrera d'uns matolls
fa la seva feina el caganer.
Un riu d'aigua pura i brillant,
fet de trossos de paper de plata,
que l'àvia guarda, durant tot l'any,
de les rajoles de xocolata.
Damunt un branquilló de galzeran
un àngel anuncia la Bona Nova,
als pastors de samarra i barretina
que amb foc d'encenalls fan bullir l'olla.
No gaire lluny, quatre ovelles
van pasturant per les verdures,
mentre els tres reis avancen
pel camí de serradures.
Quan arribi el set de gener
el pessebre ja he de guardar,
en una capsca, envoltat de paper,
perquè res es pugui trencar.

Josep Sala i Vilabella

Caga Tió

Per Nadal amb il·lusió,
el tió jo faig cagar,
li dono cops de bastó
però abans haig de resar.

Aquest any caga torrons,
llaminadures i mitjons,
perquè si cagues carbó,
no estaré més bon minyó.

Tió, tió, caga torró,
pel naixement de Nostre Senyor,
si no vols cagar,
garrotada va!

Josep Sala i Vilabella

La il·lusió

L'amor és una il·lusió
que ens formem les persones,
no pensant amb el cap,
sinó amb el cor.
I un bon dia et despertet
i et penses que has perdut alguna cosa,
és la manca d'il·lusió.
Allò que et semblava enamorar
se t'ha esfumat com el vent,
com s'escombra la pols,
com un cristall es trenca
i fa impossible altre cop la unió.
Allò veritable i autèntic és l'estimació,
envers la persona
a qui un dia et vas entregar amb ànima i cos.
Quan amb els ulls clucs penses,
què faries sense el teu mur?,
creat de dolors i penes
i d'algunes il·lusions per tirar la vida
amb llurs fills, pares, germans;
allò pel que hem batallat tots dos.
Hem procurat mantenir ferm,
això és l'autèntic amor.
L'amor d'il·lusió és una tonteria,
el veritable és l'estimació,
però, digueu-me també,
què seria de la vida
si el ser no tingués il·lusió?

Anna Ma Ferrero i Elias